

Anna Sigríd Pii Svane i RÆSON:

Irak må ikke blive et nyt Afghanistan

”Danmark må, som et af de lande der har været med til at besætte/befri Irak, tage sin del af ansvaret. Vi skal være der, indtil opgaven er økonomisk, såvel som sikkerhedsmæssigt løst. For Irak må og skal lykkes. Irak må og skal *ikke* blive til et nyt Afghanistan, hvor genopbygningen går så ufattelig langsomt, at den nærmest er gået i stå.” Det fastslår formanden for Centrumdemokraternes Ungdom, Anne Sigríd Pii Svane, i RÆSONs serie om de væsentligste begivenheder på verdensscenen i 2004.

Af Anne Sigríd Pii Svane, landsformand for Centrumdemokraternes Ungdom (CDU)

De fem vigtigste begivenheder på verdensscenen i 2004:

1. EU's udvidelse og indledningen af forhandlinger med Tyrkiet
2. Valget i Ukraine: "folkets stemme" blev hørt
3. Det amerikanske valg: Bush er stærkere end nogen sinde før
4. Irak: stadig under besættelse
5. Fra Darfur til Sydøstasien: Ulandsbistand bør prioriteres højere

Et tilbagekig på det begivenhedsrige 2004 medfører en svær vurdering af, hvad der har været det mest betydningsfulde. Krige har raset, store valg er blevet truffet, og katastrofer har præget ikke mindst årets sidste dage.

1. EU's udvidelse og indledningen af forhandlinger med Tyrkiet

Efter nøje overvejelse er valget landet på EU's udvidelse mod øst. 1. maj vil blive nedskrevet i historiebøgerne, som den dag Europa blev født på ny. Denne historiske begivenhed er med til at sikre Europa freden i en ellers urolig verden - og det forpligtende samarbejde mellem de europæiske stater hjælper til at bevare og skabe fred, både indenfor og udenfor de europæiske grænser.

EU's udvidelse er med til at opbygge et nyt Europa, som kan være en økonomisk såvel som politisk stormagt. Denne position vil givetvis gøre Europa fremtrædende på den internationale scene og være med til at sikre fred og stabilitet verden over. Men en sådan styrket position vil dog kræve en større koordinering mellem medlemslande. Derfor ser CDU positivt på underskrivelsen af regeringsledernes forfatningstraktat og håber at befolkningen i Europa vil bakke op om traktaten.

EU's beslutning om at indlede forhandlinger med Tyrkiet om et senere medlemskab, har en gang for alle slået fast, at EU er et europæisk samarbejde uden religiøse tilhørsforhold. En del politikere herhjemme har desværre prøvet at give EU en sådan religiøs karakter til for at opnå profit indenrigspolitisk – men dermed har de taget fejl af, hvad EU faktisk er. En af fordelene ved tyrkisk medlemskab i EU er, at det givetvis vil gavne demokratiseringsproces i Mellemøsten. Allerede nu kan det ses, hvordan Tyrkiet prøver at implementere EU's love i den tyrkiske lovgivning, mens Syrien prøver at implementere den tyrkiske lovgivning i den syriske.

Allerede nu kan det ses, hvordan Tyrkiet prøver at implementere EU's love i den tyrkiske lovgivning, mens Syrien prøver at implementere den tyrkiske lovgivning i den syriske.

2. Valget i Ukraine: "folkets stemme" blev hørt

Det ukrainske folk har gjort det. Det har rejst sig mod et århundredes politisk undertrykkelse og stået fast på, at det ønsker et ægte demokrati – ikke blot en Moskva-udpeget marionet som kranskegfigur. Det er en triumf for ukrainerne og en sejr for demokratiet. Det er et levende bevis på, at demokrati ikke kun er noget for lovgivere og magthavere, men vitterligt: folkets stemme.

Man kan mene, hvad man vil, om de to kandidater – og der var jo nok ingen af dem, der havde helt uselviske hensigter. Det er højesterets afgørelse om omvalg, som er det mest positive i den sag. For højesteretten frigjorde sig af det politiske system og traf en afgørelse baseret på juridiske kendsgerninger. Dermed gjorde man det ukrainske demokrati til en realitet.

Overfor Ukraine er det vigtigt med en større opbakning fra EU og andre – en opbakning, som ikke kun skal ske i form af varme taler og store ord, men gennem enorme investeringer i det ukrainske samfund. Ukraine skal være et symbol for resten af verden lande – på at det nytter at kæmpe for frihed og demokrati.

3. Det amerikanske valg: Bush er stærkere end nogen sinde før

Også i USA fik vi i 2004 et ægte, demokratisk valg, om end med en republikansk vinder. Hvad enten man kan lide Bush eller ej, er det rart at præsidenten for verdens største supermagt i det mindste har flertallet af sin egen befolknings opbakning. Udenrigspolitisk bringer valget dog mest nervøsitet med sig. Efter udpegelsen af de nye ministre, lader det til at Bush blot kommer til at have et endnu fastere greb om magten – og får endnu lettere ved at føre sin noget enerådige udenrigspolitik og yderligere krigsførelse udenom NATO og FN. Man må håbe, at Bush i sin anden embedsperiode vil ændre sin udenrigspolitik i en retning, hvor der kan skabes mere stabilitet og kompromiser.

4. Irak: stadig under besættelse

Ét resultat af Præsident Bush's politik er netop det, vi ser i Irak. Der skal ikke herske tvivl om, at

vi er imod terror – men omvendt helliger målet ikke midlet. USA ønskede diktatoren Saddam Hussein fjernet, og det var vi flere, der var enige i. Men der er langt derfra og til at blive i landet som militærmagt i mange måneder efter. Den lange okkupation - såkaldt: *befrielse* - af Irak, har om muligt skabt en endnu mere sprængfarlig situation i Mellemøsten. Ganske vist er der valg på vej, men om det kan kaldes et demokratisk valg, når ingen ved om de opstillede overlever så længe som til valgdagen, kan diskuteres.

Opgaven ligger nu helt klart i at få opbygget demokratiske institutioner, som er så uafhængige af det politiske system som muligt. Danmark, som et af de lande der har været med til at besætte/befri Irak, må tage sin del af ansvaret. Vi skal være der, indtil opgaven er økonomisk, såvel som sikkerhedsmæssigt løst. For Irak må og skal lykkes. Irak må og skal ikke blive til et nyt Afghanistan, hvor genopbygningen går så ufatteligt langsomt, at den nærmest er gået i stå.

5. Fra FN til Darfur og Sydøstasien. Ulandsbistand bør prioriteres højere

Vi har set FN rykke ud og gå forrest i katastrofeområder som Darfur og Sydøstasien, men alt for ofte slutter medlemslandene ikke trop. Der er så utroligt mange steder i verden, hvor mennesker lider af sult og tørst, fattigdom og undertrykkelse. Det er ikke godt nok at sænke ulandsbistanden og i stedet give lidt ekstra til de katastrofer, der kræver danske liv. Vi bliver, som et af de rigeste lande i verden, nødt til at hjælpe så godt, vi formår. Det vil sige, at vi som minimum skal hæve ulandsbistanden til det gamle niveau.

Vi bliver, som et af de rigeste lande i verden, nødt til at hjælpe så godt, vi formår. Det vil sige, at vi som minimum skal hæve ulandsbistanden til det gamle niveau.

Lige så vigtigt er det, at få lavet en handlingsplan for, hvorledes bistanden skal bruges. Nogle

områder er så hårdt ramt, at kun nødhjælp virkelig hjælper, men langt de fleste steder er der mest brug for hjælp til selvhjælp - assistance til at opbygge eller genopbygge en bæredygtig tilværelse i et bæredygtigt samfund. Ingen ønsker jo, at den tredje verdens lande for evigt skal være afhængige af hjælp udefra. Heller ikke CDU.

Danmarks verden i 2005

FN's rolle har indtil nu kun været fredsbevarende og humanitær. I fremtiden vil det blive nødvendigt, at også FN kan påtage sig en fredsskabende rolle, ellers vil dette næsten udelukkende blive op til USA. Det er hverken i amerikanernes eller resten af verdens interesse, at én nation gøres til politimand, på godt og ondt. Hvis det officielt skal hedde sig, at verdenssamfundet stopper en krig eller går imod et styre, så skal det også reelt være sådan. Med en plads i sikkerhedsrådet, skal Danmark være med til at modernisere FN, og indstille organisationen på de opgaver, der venter. Det kræver store ændringer, helt ned til selve grundlaget for samarbejdet, og bliver en meget stor opgave mange år frem.

Også i EU venter store opgaver - at få den nye, store union til at fungere i praksis bliver både spændende og hårdt arbejde. CDU ser det også som en absolut nødvendighed, at alle medlemslande fuldt og helt tilslutter sig den nye traktat, også Danmark. Det er en udenrigspolitisk opgave, der først og fremmest løses ved national oplysning og debat, men der skal også et arbejde i EU-regi til, for at gøre unionen vedkommende for den enkelte borger. Som det er nu, er EU i borgernes øjne desværre meget "politikernes projekt". Signalet om et EU er et samarbejde landene imellem til alles bedste går desværre alt for ofte tabt i fokusering på bureaukrati og krumme agurker.

Som nævnt mener CDU også, at det er tvingende nødvendigt, at vi forøger vores u-landsbistand og foretager en gennemgribende revision af vores støtteformer. U-landsbistand er ikke et spørgsmål om at betale af på en dårlig samvittighed, men en måde at sikre fred og stabilitet i verden. Danmark har råd til at gå forrest i hjælpen til andre, også for vores egen skyld.

Anna Sigrid Pii Svane (1983) er kemimolekylærbiologi studerende på 5. semester ved Århus Universitet. Landsformand for Centrum-demokraternes Ungdom (CDU), medlem af CDs hovedbestyrelse, spidskandidat for CD i Århus Amt. Folketingskandidat i Mariagerkredsen april 2001-oktober 2003 og folketingskandidat i Århus Vest siden oktober 2003.